Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

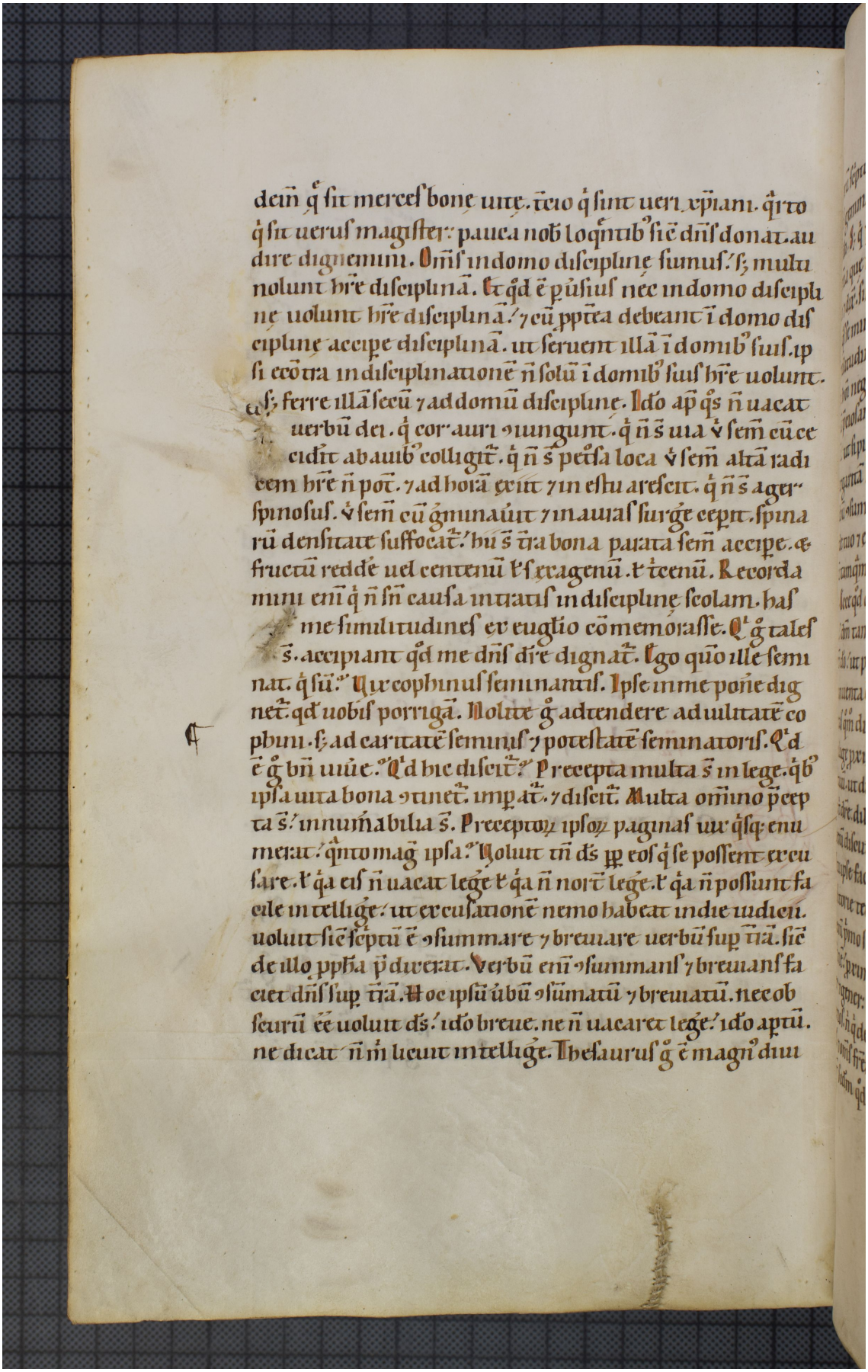

deim q̃ sit merces bone uite. teio q̃ sint ueri xpiani. q̃rto
q̃ sit uerus magister: pauca nob loqntib sic dns donat. au
dire dignemini. Omis in domo disciplinę sumus. s; multi
nolunt bre disciplinā. Et qd ē pusius nec in domo disciplinę
uolunt bre disciplinā. ⁊ eū pptea debeant i domo disciplinę
accipe disciplinā. ut seruent illā i domib suis. ipsi ecōtra
in disciplinationē n solū i domib suis bre uolunt.
⁊ s; ferre illā secū ⁊ ad domū disciplinę. Ido ap qs n uacat
uerbū dei. q̃ cor auri ⁊ iungunt. q̃ n s uia v semī eū ce
cidit ab auib collig̃t. q̃ n s petsa loca v semī altā radi
cem bre n pot. ⁊ ad hora exit ⁊ in estu arescit. q̃ n s ager
spinosus. v semī eū gminaūt ⁊ in auras surge cepit. spina
rū densitate suffocat. hu s tra bona parata semī accipe. et
fructū redde uel centenū t s sexagenū. t tcenū. Recorda
mini enim q̃ n sn causa intratus in disciplinę scolam. has
me similitudines ex euglio cōmemorasse. Qt g tales
s. accipiant qd me dns dire dignat. Ego quo ille semi
nat. q̃ sū. Qui cophinus seminantis. Ipse in me pone dig
net. qd uobis porrigā. Nolite g adtendere ad ultitate co
phini. s; ad caritate seminis ⁊ potestate seminatoris. Qd
ē g bn uite. Qd hic discit. Precepta multa s in lege. qb
ipsa uita bona ⁊ tinet. impat. ⁊ discit. Multa omino pcep
ta s. innumabilia s. Preceptoꝝ ipsoꝝ paginas uix q̃sq enu
merat. q̃nto mag ipsa. Voluit tn ds pp eos q̃ se possent excu
sare. t q̃a eis n uacat lege t q̃a n nort lege. t q̃a n possunt fa
cile intelligere. ut excusationē nemo habeat in die iudicii.
uoluit sic septū ē ⁊ summare ⁊ breuiare uerbū sup tra. sic
de illo ppha p̄ dixerat. Verbū enim ⁊ summans ⁊ breuians fa
ciet dns sup tra. Hoc ipsū ubū ⁊ sumatū ⁊ breuiatū. nec ob
scurū ēe uoluit ds. ido breue. ne n uacaret lege. ido aptū.
ne dicat n m̄ licuit intelligere. Thesaurus g ē magn diui